

Grunden til, at det er bleven forelagt af mig, og min Stilling til Forslaget foreligger dem nu i, hvad jeg her har udtalt. — Der var en Ytring af det ærede Lte Medlem for Kjøbenhavn (Madvig), som jeg dog maa gjøre en Bemærkning til, uagtet jeg indrømmer, at jeg her kommer udenfor det Foreliggende. Det ærede Medlem meente, at Regeringsudkastet gav en positiv Tilladelse til at virke som Læge. Jeg kan ikke indsee, at man kan sige dette. Skal der være Tale om positive Udtalelser, forekommer det mig snarere at kunne siges, at der er saadanne i Udvalgets Fleertals Forslag, og navnlig er der i saa Henseende i Bestemmelsen i Slutningen af den foregaaende nye § 4 (§ 2), denne Paragraphs sidste Stykke; denne forekommer mig endog at være paa en besynderlig Maade positiv. — Jeg troer, at den Sammenligning, som det ærede Medlem gjorde imellem Udvalgets og Regeringens Udkast, var noget ubillig, og ligeledes troer jeg, at han var noget ubillig, naar han omtalte — hvad jeg forresten troede egentlig ikke hørte hjemme under Forhandlinger her i Salen — de Forhandlinger, som Ministeren havde haft med Udvalget. Jeg troer, at de Punkter, jeg ved mine Endringsforslag har antydnet at have Betænkkeligheder ved, og som jeg igjennem disse og ved at fastholde Udkastets § 4 vil undgaae, ingenstinde af mig ere blevene erklærede for Noget, som jeg vilde gaae ind paa.

Udsig: Den ærede Ordfører for Udvalgets Fleertal henstillede til mig, om jeg ikke vilde tage mit Endringsforslag tilbage. Jeg har talt med Andre derom, som ere af samme Mening som jeg; men jeg troer derefter ikke at kunne følge det ærede Medlems Henstilling, saameget mindre, som Forhandlingerne nu ere saa vidt fremrykkede, og allerede vare temmelig fremrykkede, da han fremsatte den. Jeg skal derhos gjøre den Bemærkning, at Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil forforte Tiden at tage Forslaget tilbage, vel kan være tvivlsomt. Det vil jo komme an paa, hvorledes Thingets Afstemning derover vil falde ud; thi skulde Forsamlingen stemme for mit Forslags Vedtagelse, da vil dermed baade Regeringens Udkast og Udvalgets Fleertals Forslag falde bort, og der

vil kun være tilbage Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling. — Jeg er iøvrigt nødt til at sige et Par Ord, det skal blive meget faa, angaaende mit Endringsforslag, fordi jeg troer, at det er blevet temmelig væsentlig misforstaaet. Idetmindste er der sandt Udtalelser, som jeg paa ingen Maade kan see, at mit Forslag kan give Anledning til. Dette Forslag gaaer ud paa, at det Strafbare skal være at drive Qvaksalveri som Næringsvei. Fra flere Sider er det imidlertid blevet opfattet, som om Alt, hvad der senere hen er anført om, at Vedkommende har udgivet sig som Læge eller offentlig eller privat har tilbudt Lægehjælp, eller at han har modtaget Penge eller Penges Værd, som om det skulde være Gjenstand for Straf. Det er slet ikke Meningen, og kan, saaledes som Lovudkastet er affattet, ikke være Meningen; det er ikke det, som skal være Gjenstand for Straf. Det som skal være Gjenstand for Straf, er, at Qvaksalveriet drives som Næringsvei; men, naar et saadant nyt Straffebegreb opstilles, er det uden Tvivl meget hensigtsmæssigt, og har mange tidligere Præcedenser for sig, at man med det Samme opstiller visse Beviisregler, visse Regler for, hvad der skal være tilstrækkeligt til at tilvebringe en lovbestemt Formodning for, at det, som der egentlig er Spørgsmaal om at straffe, er forhaanden. Som saadanne er det, at disse senere Bestemmelser ere anførte, som Formodningsgrunde; paa den ene Side ere de aldeles overflødige, hvor der er andre Beviisligheder, og paa den anden Side kan Modbeviis naturligtvis ogsaa finde Sted, hvis saadanne Omstændigheder ere tilstede. Jeg troer iøvrigt, at den Mening, som er bleven udtalt, at det skulde være saa overmaade vanskeligt at faae constateret, at Qvaksalveriet er drevet som Næringsvei, er en Formening, som beroer paa en Vilfarelse, og ikke vilde være fremkommen, naar man tilstrækkelig havde kjendt Domstolens langvarige Praxis i saadanne Spørgsmaal om uberettiget Næringsdrift, Sager, som man i tidligere Tid har kjendt mange af, og selv nu er jo den Slags Sager ingenlunde ualmindelige, navnlig saadanne, som angaae ulovlig Brændeviisbrænding og Krohold. Erfaringen